

15348 *LLEI 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària (procedent del Reial decret llei 7/1989, de 29 de desembre).* («BOE» 156, de 30-6-1990, i «BOE» 184, de 2-8-1990.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La impossibilitat de presentar dins el termini a les Corts Generals el Projecte de Llei pel qual s'aproven els pressupostos generals de l'Estat per al 1990, per la dissolució d'aquelles deguda a la convocatòria d'eleccions generals per al 29 d'octubre de l'any 1989, ha portat com a conseqüència que la Llei de pressupostos de 1990 no pugui estar publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans del 31 de desembre de 1989, cosa que ha determinat, per tant, l'aplicació de la previsió que contenen els articles 134.4 de la Constitució espanyola i 56 del text refós de la Llei general pressupostària, de pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat per al 1989 durant l'exercici de 1990 i fins a la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la llei per la qual s'aproven els pressupostos de l'exercici esmentat.

En aquesta situació s'observa la necessitat que determinades normes, com que no tenen vigència indefinida i no queden automàticament prorrogades per aplicació de la previsió constitucional, mantinguin l'eficàcia a partir de l'1 de gener de 1990. La impossibilitat de tramitar un projecte de llei que reguli aquestes qüestions com a conseqüència del breu període de temps que hi ha entre la constitució de les Corts i el final de l'exercici va obligar a utilitzar el mecanisme del decret llei, ja que es va entendre que en aquest supòsit es donava l'exigència d'una situació de necessitat extraordinària i urgent que preveu l'article 86 de la Constitució espanyola.

Aquest decret llei és el Reial decret llei 7/1989, de 29 de desembre, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària, l'entrada en vigor del qual es va produir l'1 de gener d'aquest any. La conveniència de consolidar aquest instrument normatiu caracteritzat per un cert caràcter de provisionalitat ha portat a la tramitació d'un projecte de llei de manera simultània a la tramitació del Projecte de Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 1990, en el qual es recullen les disposicions que conté el Reial decret llei 7/1989 que sigui necessari que conservin la vigència i no resultin afectades per la finalització del període de pròrroga pressupostari i la consegüent entrada en vigor de la Llei de pressupostos per al 1990.

Pel que fa al contingut concret d'aquesta Llei, podem destacar que han estat suprimides, respecte al contingut del Reial decret llei, totes les disposicions que prorrogaven la vigència de determinades normes de la Llei de pressupostos per a 1989, en quedar substituïdes per les normes corresponents de la Llei de pressupostos per a 1990. Per exemple, en matèria de retribucions del sector públic i de pensions públiques, en matèria d'operacions financeres i en matèria de finançament dels ens territorials.

Per tant, es manté com a contingut de la Llei la regulació de les operacions de tresoreria amb les Comunitats Europees, les modificacions del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, determinades disposicions financeres com són la regulació dels avals públics i de les relacions amb el crèdit oficial i la totalitat de les normes tributàries, atès que aquestes no han estat incloses en la Llei de pressupostos per a 1990. També es manté com a contingut de la

Llei les disposicions addicionals del Reial decret llei 7/1989 que tenien vocació de permanència.

Finalment, s'ha de destacar que, per raons de tècnica legislativa, la disposició d'entrada en vigor de la Llei determina així mateix la derogació íntegra del Reial decret llei 7/1989.

TÍTOL PRIMER

De la gestió pressupostària

Article 1. Operacions de tresoreria en relació amb les Comunitats Europees.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda a portar a terme les operacions de tresoreria que exigeixin les relacions financeres amb les Comunitats Europees.

En el marc anterior, hi queden incloses, en tot cas:

1. Les compres de productes, així com les subvencions i altres intervencions de mercat finançades pel Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola.

Els avançaments de tresoreria a favor o per compte de la CEE es cancel·len amb els reintegraments realitzats per aquella.

2. Els fons procedents del Fons Social Europeu destinats a cofinançar projectes de l'Institut Nacional d'Ocupació. Aquests fons s'han d'aplicar al pressupost d'ingressos de l'INEM, i cancel·len, mitjançant les oportunes operacions de tresoreria, els avançaments efectuats a favor de l'INEM per cobrir desfasaments de tresoreria.

3. La posada a disposició dels ens diferents de l'Estat i organismes autònoms dels fons procedents de la CEE amb destinació a aquells.

Aquesta posada a disposició s'ha d'efectuar a mesura que es van rebent els fons esmentats.

De les operacions de tresoreria efectuades en virtut del que disposen els números 1 i 2 anteriors, se n'ha d'informar trimestralment les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat.

TÍTOL II

De les pensions públiques

Article 2. Modificacions del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.

U. La lletra a) del número 2 de l'article 28 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactada de la manera següent:

«a) De caràcter forçós, que es declara automàticament en complir aquest personal l'edat legalment assenyalada per a cada cas com a determinant de la jubilació o retir.

No obstant això, si el personal de què es tracta, en complir l'edat per a la jubilació o retir forçós, té reconeguts dotze anys de serveis efectius a l'Estat i no ha completat els quinze que, com a mínim, exigeix el següent article 29 per causar dret a una pensió a favor seu, pot sol·licitar una pròrroga en el servei actiu de l'òrgan competent per acordar la seva jubilació, pròrroga que ha de comprendre exclusivament el període temporal que li falti per cobrir el de carència abans esmentat, i que s'ha de concedir sempre que l'interessat es pugui considerar apte per al servei.»

Dos. S'afegeix a l'esmentat text refós de la Llei de classes passives de l'Estat una disposició transitòria onzena, amb el contingut següent:

«El que disposa el paràgraf segon de la lletra a) del número 2 de l'article 28 d'aquest text no entra en vigor fins al primer dia de l'any 1995. Fins aquell moment poden sol·licitar pròrroga en el servei actiu els funcionaris que, en consideració a l'any en què s'hauria de produir la seva jubilació o retir forçós per compliment d'edat i el nombre d'anys de serveis efectius a l'Estat, estiguin en les circumstàncies que estableix el quadre següent:

Any en què es compleix l'edat de jubilació o retir forçós	Nombre mínim d'anys de serveis efectius a l'Estat
El 1990	7
El 1991	8
El 1992	9
El 1993	10
El 1994	11

En tot cas el període de carència, si hi ha pròrroga en el servei actiu, és el que s'exigeix en el moment que el funcionari compleix l'edat de jubilació o retir forçós.»

TÍTOL III

De les operacions financeres

Article 3. Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics.

Es prorroga durant l'exercici de 1990 l'autorització que preveu l'article 59 de la Llei 37/1988, tot i que amb referència quant al seu àmbit i quanties a l'annex I d'aquesta Llei.

Article 4. Avals públics, altres garanties i relacions amb el crèdit oficial.

U. Els avals que puguin prestar l'Estat, l'Institut Nacional d'Indústria i l'Institut Nacional d'Hidrocarburs, en els termes que preveuen els articles 66, 67 i 68 de la Llei 37/1988, així com la responsabilitat subsidiària del Tresor Públic que preveu l'article 71 de la Llei esmentada, no poden excedir els imports allà establerts durant l'exercici de 1990, per la qual cosa aquells articles es consideren prorrogats durant l'exercici esmentat.

Dos. El saldo pendent dels préstecs ordinaris de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial pot experimentar, en el decurs de l'any 1990, un increment net màxim de 100.000 milions de pessetes sobre el saldo que hi hagi a l'inici de l'exercici.

Tres. El saldo pendent dels préstecs de l'Estat al Fons d'Ajuda al Desenvolupament es pot incrementar en el decurs de l'any 1990 25.000 milions de pessetes, més l'import dels préstecs d'aquell Fons formalitzats i no desemborsats l'1 de gener de 1990.

Quatre. L'Estat ha d'augmentar el seu préstec especial a l'Institut de Crèdit Oficial en la quantia necessària per atendre, en la part no utilitzada, els préstecs del Regne d'Espanya al Regne del Marroc aprovat per la Llei 13/1984, de 9 de gener, i a la República de Bolívia, aprovat per la Llei 11/1987, de 2 de juliol.

Cinc. Les obligacions de compensació i reemborsament previstes en els articles 73, 74 i 75 de la Llei 37/1988 es prorroguen durant 1990 en les mateixes condicions que estableixen aquells articles.

Article 5. Aval de l'Estat espanyol al de Mèxic.

De conformitat amb el que disposa l'article 111 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, s'autoritza l'Estat a avalar els bons que durant 1990 emetin els Estats

Units de Mèxic, en el marc del programa de conversió del seu deute exterior, per un import no superior a la meitat de l'import del deute públic mexicà de caràcter financer que tinguin el 27 d'octubre de 1989 les entitats de crèdit espanyoles, per a la seva subscripció per aquestes en bes-canvi del deute esmentat.

Aquest aval no es considera comprès dins del límit a què es refereix el prorrogat article 66 de la Llei 37/1988.

TÍTOL IV

Normes tributàries

CAPÍTOL PRIMER

Impostos directes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES I IMPOST EXTRAORDINARI SOBRE EL PATRIMONI DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 6. Pròrroga de la Llei 20/1989, de 28 de juliol.

Es prorroga per al període impositiu comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1990 l'aplicació dels capítols primer i segon i de la disposició addicional quarta de la Llei 20/1989, de 28 de juliol, amb les modificacions resultants de les disposicions contingudes en aquesta Llei.

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 7. Tipus de gravamen per a persones físiques no residents.

U. Amb vigència exclusiva per a 1990, les persones físiques no residents en el territori espanyol que, sense que hi estiguin establertes permanentment, obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a tributació per obligació real per l'impost sobre la renda de les persones físiques, han de resultar gravades d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

a) Amb caràcter general, el 25 per 100 dels rendiments íntegres meritats i dels imputats en règim de transparència.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, que derivin de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques, realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 25 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs.

b) El 14 per 100 quan es tracti de les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n), de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense que hi hagi establiment permanent.

c) El 10 per 100 quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a explotació comercial o utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o cessió de contenidors en el tràfic nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya l'arrendament o cessió de contenidors utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100 quan es tracti d'increments de patrimoni, determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

e) Els rendiments corresponents a pensions i havers passius que no superin la quantia anual d'1.500.000 pessetes, percebuts per persones no residents a Espanya sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a percebre'ls, han de ser gravats al tipus del 8 per 100.

f) Així mateix, han de ser gravats al tipus del 8 per 100 els rendiments del treball de persones físiques no residents en el territori espanyol, sempre que no siguin subjectes passius per obligació personal de contribuir, que prestin serveis en les missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

g) El 4 per 100 quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassegurança.

A aquests efectes s'entén per rendiments derivats d'operacions de reassegurança els imports bruts satisfets per aquest concepte en cada període impositiu a l'assegurador no resident, un cop deduït l'import de les comissions i les indemnitzacions rebudes d'aquest.

Els rendiments de capital satisfets als asseguradors no residents tributen en tot cas pel tipus general.

Dos. Amb vigència exclusiva per a 1990, les persones físiques no residents en el territori espanyol que hi obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent resulten gravades al tipus del 35 per 100 per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Tres. Els rendiments del capital mobiliari i increments o disminucions de patrimoni derivats de valors emesos a Espanya per persones físiques o jurídiques no residents sense que hi tinguin establiment permanent no es consideren obtinguts o produïts en el territori espanyol als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'inversor titular dels valors, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com a agents de pagaments o facin de mitjanceres en l'emissió o transmissió dels valors.

Sens perjudici d'això, quan el titular dels valors sigui un resident o un establiment permanent a Espanya, els rendiments i els increments de patrimoni a què es refereix el paràgraf anterior estan subjectes als impostos personals espanyols i, si s'escau, a la retenció oportuna a càrrec d'aquells, que ha de practicar l'entitat financera resident que, d'acord amb la normativa vigent de control de canvis, actuï com a dipositària dels valors.

Article 8. Despeses deduïbles.

U. L'apartat 3, lletra b), de l'article 14 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«b) La quantitat que resulti d'aplicar el 2 per 100 sobre l'import dels ingressos en concepte de despeses de difícil justificació.

Aquest percentatge ha de ser del 10 per 100, amb un límit màxim de 200.000 pessetes, per als subjectes passius minusvàlids que s'hagin de desplaçar al lloc de treball i que acreditin la minusvalidesa mitjançant un certificat expedit per l'Institut Nacional de Serveis Socials o per les entitats gestores corresponents de les comunitats autònomes que tinguin transferides les seves competències.»

Dos. El paràgraf tercer de la lletra c) de la regla primera de l'article 9 de la Llei 20/1989, de 28 de juliol, queda redactat de la manera següent:

«c) Quan resulti degudament acreditat, havent-hi l'oportú contracte laboral i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del subjecte passiu que conviuen amb ell treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats empresarials, professionals o artístiques desenvolupades per

ell, s'han de deduir, per determinar els rendiments, les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball desenvolupat. Aquestes quantitats es consideren obtingudes pel cònjuge o els fills menors, en concepte de rendiments del treball, a tots els efectes tributaris.»

Article 9. Correcció monetària de variacions patrimonials.

U. En les transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1990 de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, els possibles increments o disminucions de patrimoni a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, s'han de calcular aplicant al valor d'adquisició dels béns transmesos, determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els coeficients d'actualització que s'indiquen a continuació:

Moment de l'adquisició del bé o element patrimonial

	Coeficient
Amb anterioritat a l'1 de gener de 1979	2,437
En l'exercici de 1979	2,140
En l'exercici de 1980	1,887
En l'exercici de 1981	1,678
En l'exercici de 1982	1,497
En l'exercici de 1983	1,361
En l'exercici de 1984	1,249
En l'exercici de 1985	1,173
En l'exercici de 1986	1,103
En l'exercici de 1987	1,061
En l'exercici de 1988	1,038
En l'exercici de 1989	1,000

Dos. Quan es tracti de béns adquirits amb anterioritat a l'1 de gener de 1979, s'ha de prendre com a valor d'adquisició el de mercat el 31 de desembre de 1978, sempre que aquest sigui superior al d'adquisició.

Tres. En l'alienació de valors mobiliaris que no cotitzen a borsa, representatius de participacions en el capital de societats, l'increment o disminució patrimonial s'ha de computar per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i l'import real efectivament percebut, deduïdes, si s'escau, les despeses originades per la transmissió que siguin a càrrec del venedor.

No obstant això, quan aquest import real no es correspongui amb el que hagin convingut parts independents en condicions normals de mercat, l'Administració ha de considerar com a valor d'alienació el més elevat dels dos valors següents:

a) El teòric resultant de l'últim balanç aprovat.

b) El que resulti de capitalitzar al tipus del 8 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

Article 10. Obligació de declarar.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1990, l'apartat u de l'article 34 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Estan obligats a presentar la declaració:

U. Els subjectes passius que obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a l'impost en les condicions que s'estableixin per reglament.

No obstant això, no estan obligats a declarar els subjectes passius per obligació personal de contribuir o, si s'escau, les unitats familiars que obtinguin rendiments inferiors a 900.000 pessetes brutes anuals procedents exclusivament d'alguna de les fonts següents:

a) Rendiments del treball personal dependent i pensions a què es refereix l'apartat 4 de l'article 7 d'aquesta Llei.

b) Rendiments del capital mobiliari i increments de patrimoni que no superin conjuntament les 215.000 pessetes brutes anuals.

A l'efecte del límit de l'obligació de declarar, no es tenen en compte els rendiments de l'habitatge propi que constitueixi residència habitual del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.»

Article 11. Tarifa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'exercici de 1990 ha de ser gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base imposable fins a pessetes	Tipus mitjà - Percentatge	Quota íntegra	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
648.900	0,00	0	432.600	25,00
1.081.500	10,00	108.150	540.750	26,00
1.622.250	15,33	248.745	540.750	27,00
2.163.000	18,25	394.748	540.750	28,00
2.703.750	20,20	546.158	540.750	30,00
3.244.500	21,83	708.383	540.750	32,00
3.785.250	23,29	881.423	540.750	34,00
4.326.000	24,63	1.065.278	540.750	36,00
4.866.750	25,89	1.259.948	540.750	38,50
5.407.500	27,15	1.468.136	540.750	41,00
5.948.250	28,41	1.689.844	540.750	43,50
6.489.000	29,67	1.925.070	540.750	46,00
7.029.750	30,92	2.173.815	540.750	48,50
7.570.500	32,18	2.436.079	540.750	51,00
8.111.250	33,43	2.711.861	540.750	53,50
8.652.000	34,69	3.001.163	en endavant	56,00

La quota íntegra de l'impost resultant de l'aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, conjuntament amb la quota corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni, el 70 per 100 de l'esmentada base. A aquests efectes, no s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos en els articles 14 al 18 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre. Per a la deguda aplicació d'aquesta limitació, la declaració i la liquidació dels dos impostos s'han de realitzar simultàniament.

Als increments de patrimoni, derivats de transmissions entre vius a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, se'ls aplica un tipus de gravamen del 20 per 100.

Quan els increments de patrimoni derivin de transmissions per causa de mort el tipus aplicable ha de ser del 8 per 100, sens perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat tres esmentat.

Article 12. Reducció de les deduccions de la quota en cas de període impositiu inferior a un any.

U. L'apartat u de l'article 24 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«U. El període impositiu és inferior a un any natural en els casos següents:

a) Si es tracta d'un subjecte passiu que no formi part d'una unitat familiar, per defunció d'aquest subjecte en un dia diferent de 31 de desembre.

b) En cas de subjectes passius integrants d'una unitat familiar, per dissolució del matrimoni, tant si aquesta es produeix per defunció d'un o els dos cònjuges o per divorci, per nul·litat del matrimoni o per separació matrimonial en virtut de sentència judicial i per la defunció del pare o la mare solters, o de qualsevol dels germans sotmesos a una mateixa tutela.

c) Quan el subjecte passiu contregui matrimoni de conformitat amb les disposicions del Codi civil.

No obstant això, en els casos que preveuen les lletres b) i c), és pressupòsit per a la interrupció del període impositiu la tributació conjunta de la unitat familiar fins a la dissolució del matrimoni o amb posterioritat a la seva celebració.»

Dos. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1990, l'apartat quatre de l'article 24 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les deduccions en la quota que regulen les lletres B) i C) de l'article 29, que resultin aplicables, s'han de reduir proporcionalment al nombre de dies de l'any natural que integrin el període impositiu.»

Tres. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1990, l'article 25 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«La determinació dels membres de la unitat familiar i de les circumstàncies personals i familiars que s'hagin de tenir en compte als efectes del que estableixen les lletres A), B) i C) de l'article 29 s'ha de realitzar per la situació existent en la data de meritació de l'impost.»

Article 13. Gravamen de rendes irregulars.

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1990, el número 2 de l'apartat sisè de l'article 27 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«2. Excepcionalment, si el tipus mitjà de gravamen resultant és zero, s'ha d'aplicar a la magnitud determinada de conformitat amb el número u anterior el tipus del 8 per 100.»

Dos. Amb vigència exclusiva igualment per a l'exercici de 1990, el paràgraf 2n de l'apartat setè del mateix article queda redactat en els termes següents:

«Si el resultat determina un increment patrimonial s'ha de gravar el tipus que sigui procedent dels previstos en els dos últims paràgrafs de l'article 16 del Reial decret llei 7/1989, de 29 de desembre. En cas contrari, s'ha de compensar amb increments de la mateixa naturalesa que es posin de manifest en els cinc exercicis següents.»

Article 14. Deduccions de la quota.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1990, l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«De la quota que resulti de l'aplicació de la tarifa, se n'han de deduir:

A) Deducció variable:

La deducció variable s'ha de practicar en els termes de l'article 1r del Reial decret llei 6/1988, de 29 de desembre.

Quan la quantia de la deducció variable sigui inferior a 38.000 pessetes, s'ha d'aplicar, en lloc seu, quan sigui procedent, la deducció de l'apartat següent.

B) Quan no resulti aplicable la deducció variable, els subjectes passius que tributin conjuntament tenen dret a una deducció de 38.000 pessetes, que és única per declaració.

C) Altres deduccions familiars:

U. Per cada fill i per cada altre descendent solter que convisqui amb el contribuent: 19.000 pessetes.

No s'ha de practicar aquesta deducció per fills i altres descendents:

a) De més de trenta anys, llevat de l'excepció del número quatre d'aquesta lletra C).

b) Que formin part d'una altra unitat familiar, llevat que els ingressos d'aquesta siguin inferiors a 648.900 pessetes anuals.

c) Que obtinguin ingressos superiors a 130.000 pessetes anuals i no formin part de cap unitat familiar.

En els casos de tributació individual, quan els fills o descendents convisquin amb diversos ascendents del mateix grau, la deducció s'ha de practicar per parts iguals en la declaració de cadascun d'aquests.

En els mateixos casos, si es tracta de descendents que convisquin amb ascendents amb els quals tinguin un grau diferent de parentiu, només tenen dret a la deducció els de grau més pròxim, llevat que no obtinguin rendes superiors a 648.900 pessetes, supòsit en el qual la deducció passa als ascendents de grau més llunyà.

Dos. Per cadascun dels ascendents que convisquin amb el contribuent que no tinguin ingressos superiors a 648.900 pessetes anuals: 14.300 pessetes.

En els casos de tributació individual, quan els ascendents convisquin amb els dos cònjuges, la deducció s'ha d'efectuar per meitat. Els fills no es poden practicar aquesta deducció quan hi tinguin dret els pares.

Tres. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar d'edat igual o superior a setanta anys: 14.300 pessetes.

En els casos de tributació individual, aquesta deducció, l'ha de practicar el subjecte passiu en què concorri aquesta circumstància.

Quatre. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar, i per cada fill solter tingui l'edat que tingui, que depengui del subjecte passiu, i sempre que aquests últims no tinguin ingressos superiors a 130.000 pessetes anuals, que siguin invidents, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau establert per reglament, a més de les deduccions que siguin procedents d'acord amb el que disposen les lletres anteriors: 47.600 pessetes.

Així mateix, és procedent l'aplicació d'aquesta deducció quan la persona afectada per la minusvalidesa estigui vinculada al subjecte passiu o unitat familiar, si s'escau, per raons de tutela o acolliment no remunerat, sempre que no pertanyi a una altra unitat familiar i es donin les circumstàncies expressades en el paràgraf anterior.

En els casos de tributació individual, quan els fills afectats per la invalidesa depenguin dels dos pares, la deducció s'ha de practicar per meitat en la declaració de cadascun.

D) En concepte de despeses de malaltia: el 15 per 100 de les despeses sufragades pel subjecte passiu durant el període de la imposició per raons de malaltia, accident o invalidesa pròpies o, si s'escau, de les persones que componen la unitat familiar o d'altres que donin dret total o parcial a deducció en la quota, així com de les despeses satisfetes per honoraris professionals mèdics i per clínica, amb motiu del naixement dels fills del contribuent i de les quotes satisfetes a mutualitats o societats d'assegurances mèdiques.

Aquesta deducció està condicionada a la seva justificació documental, ajustada als requisits que exigeix el

Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix als empresaris i professionals.

E) Per inversions:

U. a) El 10 per 100 de les primes satisfetes per raó de contractes d'assegurança de vida, defunció o invalidesa, de manera conjunta o separada, formalitzats amb entitats legalment establertes a Espanya, quan el beneficiari sigui el subjecte passiu o, si s'escau, el membre contractant de la unitat familiar, el seu cònjuge, ascendents o descendents, així com les quantitats abonades a monts de pietat laborals i mutualitats, quan emparin, entre altres riscos, el de defunció o invalidesa, que no puguin ser deduïdes a l'efecte de la determinació de la base imposable.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança de capital diferit i mixt que tinguin una durada inferior a deu anys.

b) El 15 per 100 de les quantitats que hagin estat aportades pels subjectes passius a un pla de pensions, ajustat a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, així com de les quantitats que, sent aportades pels promotors del pla, hagin estat imputades a aquells, i formin part de la seva base imposable, sense que en cap dels dos casos s'hagin pogut deduir d'aquesta última.

La base d'aquesta deducció no pot excedir la diferència entre els imports màxims autoritzats com a aportació a plans de pensions i l'import de les quantitats que hagin estat deduïdes dels ingressos íntegres dels participants en els plans de pensions per a la determinació de la seva base imposable.

Dos. a) El 15 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o estigui a punt de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions a què es refereix el Reial decret 2329/1983, de 28 de juliol, sobre protecció a la rehabilitació del patrimoni residencial i urbà.

S'entén per residència habitual l'habitatge en el qual el contribuent, la unitat familiar o qualsevol dels seus membres resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge ha tingut aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini esmentat, hi concorrin les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge.

La base de la deducció són les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin estat a càrrec de l'adquirent, excepte els interessos, si s'escau, que són deduïbles dels ingressos, en la forma que estableix l'article 16 d'aquesta Llei. A aquests efectes no es computen les quantitats que constitueixen increments de patrimoni no gravats, per reinvertir-se en l'adquisició d'un nou habitatge habitual.

Es considera que s'han destinat a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o estigui a punt de constituir la residència habitual, les quantitats que es dipositin en bancs, caixes d'estalvis i altres entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin per reglament.

b) Els adquirents, amb anterioritat a 1988, d'habitatges amb dret a deducció del 17 per 100 en la quota de l'impost, el mantenen l'any 1990, al 15 per 100, si es tracta d'habitatges habituals i al 10 per 100, en els altres casos.

c) Els adquirents amb anterioritat a 1990 d'habitatges diferents de l'habitual amb dret a deducció del 10 per 100 en la quota de l'impost, el mantenen l'any 1990.

La base de la deducció dels dos apartats anteriors és la mateixa que estableix la lletra a).

Tres. a) El 15 per 100 de les inversions realitzades en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre

general de béns d'interès cultural d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé es mantingui en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys i es formalitzi la comunicació de la transmissió a l'esmentat Registre general de béns d'interès cultural.

b) El 15 per 100 de l'import de les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits establerts a la lletra anterior, mentre no es puguin deduir com a despeses fiscalment admissibles, a l'efecte de determinar el rendiment net que, si s'escau, sigui procedent.

Quatre. La base del conjunt de les deduccions contingudes en els números anteriors, així com l'establerta en els números u i dos de la lletra F) d'aquest article, tenen com a límit el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació de les deduccions a què es refereixen els números u, a); dos i tres, a), requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que presenti la comprovació al començament d'aquell, almenys, en la quantia de les inversions realitzades. A aquests efectes, no es computen les plusvàlues o minoracions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final d'aquell segueixin formant part del patrimoni del contribuent.

Cinc. Als subjectes passius per aquest impost que exerceixin activitats empresarials, professionals o artístiques els són aplicables els incentius i els estímuls a la inversió empresarial establerts o que estableixi l'impost sobre societats amb igualtat de tipus i límits de deducció.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, aquests incentius no són aplicables als subjectes passius acollits al règim d'estimació objectiva singular de determinació de bases imposables.

Els límits de deducció corresponent s'apliquen sobre la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades en les lletres anteriors d'aquest article, així com en els números anteriors d'aquesta lletra.

Sis. En els supòsits de tributació individual, les deduccions per inversions s'apliquen per cada subjecte passiu en la proporció que correspongui a la seva participació en la titularitat dels béns o drets en què s'efectuï la inversió.

A l'efecte de la deducció per inversió en adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual del subjecte passiu s'entén com a tal aquell en què el contribuent, el seu cònjuge o fills menors resideixin durant un termini continuat de tres anys.

Els incentius i els estímuls a la inversió empresarial són aplicables, exclusivament, als subjectes passius als quals corresponguin els rendiments de les activitats empresarials, professionals o artístiques, de conformitat amb el que preveu la lletra c), paràgrafs primer i segon, de la regla primera de l'article 9è de la Llei 20/1989, de 28 de juliol.

F) Altres deduccions:

U. El 15 per 100 de les donacions pures i simples de béns que formin part del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'Inventari General a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que es realitzin a favor de l'Estat i altres ens públics, així com de les que es portin a terme a favor d'establiments, institucions, fundacions o associacions, fins i tot les de fet de caràcter temporal per arbitrar fons classificats o declarats benèfics o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, els càrrecs de patrons, representants legals o gestors de fet dels quals siguin gratuïts i es rendeixin comptes a l'òrgan de protectorat corresponent.

Dos. El 10 per 100 de les quantitats donades a les entitats esmentades a l'article 2 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, al Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992 i al Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992, Societat Anònima.

Tres. El 10 per 100 de l'import dels dividendes de societats percebuts pel subjecte passiu en les condicions que es determinin per reglament i sempre que hagin tributat, efectivament, sense cap bonificació ni reducció per l'impost sobre societats.

Quatre. El 75 per 100 de la quota de l'impost municipal sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana satisfet pels subjectes passius en l'exercici.

Cinc. Amb independència de la deducció en la quota que preveu la lletra A) d'aquest article, per rendiments del treball dependent, s'ha de deduir la quantitat de 24.000 pessetes per cada perceptor d'aquest tipus de rendiments, fins a un màxim de dos.

Sis. L'import de les retencions i els pagaments a compte que preveu l'article 36 de la Llei, sens perjudici del que estableix la Llei 14/1985, de 29 de maig, sobre règim fiscal de determinats actius financers.

En general, les deduccions que preveu aquest article no són aplicables als contribuents per obligació real, excepte quan obtinguin rendiments per mitjà de l'establiment permanent a Espanya, cas en el qual els és aplicable el que preveuen els apartats tres i cinc de la lletra E) i u, dos, tres i sis de la lletra F) d'aquest article.

No obstant això, si durant l'exercici el subjecte passiu passa a tributar per obligació real, té dret a la devolució de l'excés de les retencions practicades sobre els rendiments del treball personal, respecte al percentatge establert amb caràcter únic i definitiu per a aquesta categoria de rendiments, quan siguin obtinguts per persones físiques no residents.»

SECCIÓ 3a IMPOST EXTRAORDINARI SOBRE EL PATRIMONI DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 15. Impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.

Els criteris de valoració dels béns de naturalesa rústica i de la ramaderia independent, establerts a la lletra b) de l'article 6 de la Llei 50/1977, de 14 de novembre, són els següents a partir de l'1 de gener de 1990:

a) Els béns de naturalesa rústica es computen segons les regles establertes per als de naturalesa urbana, en tot el que els sigui aplicable.

Els béns afectats per una declaració de zona catastròfica no s'han de tenir en compte a l'efecte de la determinació de la base imposable del període impositiu corresponent.

b) En el cas del bestiar i els altres béns i drets afectes a activitats de ramaderia independent, el seu valor es determina segons les regles aplicables a les activitats subjectes a les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials.

SECCIÓ 4a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 16. Tipus de gravamen en l'impost sobre societats.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1990, l'article 23 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«U. Els tipus de gravamen aplicables en l'impost sobre societats, per als exercicis que s'iniciïn dins de 1990, són els següents:

- a) Amb caràcter general, el 35 per 100.
- b) Les mútues d'assegurances generals i societats de garantia recíproca tributen al tipus del 26 per 100.
- c) Les societats cooperatives tributen al tipus del 20 per 100, llevat de les de crèdit i caixes rurals, que ho fan al 26 per 100.

Aquests últims tipus no són aplicables als beneficis procedents de plusvàlues obtingudes en l'alienació dels elements de l'actiu immobilitzat, els obtinguts de fonts o activitats alienes als fins específics de la cooperativa ni als derivats d'inversions o participacions en societats de naturalesa no cooperativa, als quals s'aplica el tipus general.

- d) Les entitats a què es refereixen els epígrafs e) de l'apartat u i l'apartat dos de l'article 5 d'aquesta Llei tributen al tipus del 25 per 100.

Aquest tipus no afecta els rendiments que hagin estat objecte de retenció, que limiten la seva tributació, quant a aquests, a la quantia d'aquesta.

Dos. Les institucions d'inversió col·lectiva resulten gravades d'acord amb el que estableix la Llei 46/1984, de 26 de desembre. El tipus de gravamen a què es refereix l'apartat 2, a), de l'article 34 d'aquesta Llei 46/1984, és del 13 per 100.

Tres. Les entitats no residents en el territori espanyol que, sense que hi estiguin establertes permanentment, obtinguin rendes sotmeses a tributació, han de ser gravades d'acord amb el que estableix l'article 17 de la Llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

- a) Amb caràcter general, el 25 per 100 dels rendiments íntegres meritats i dels imputats en règim de transparència.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, que derivin de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 25 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i d'aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs.

- b) El 14 per 100, quan es tracti d'imports satisfets a la societat matriu o dominant per societats espanyoles vinculades, en contraprestació dels serveis de suport de gestió rebuts, mentre constin establerts contractualment i es corresponguin amb la utilització efectiva dels serveis esmentats.

El mateix criteri s'ha d'aplicar en relació amb les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n), d'aquesta Llei, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense que hi hagi establiment permanent.

- c) El 10 per 100, quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o cessió de contenidors en el tràfic nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya l'arrendament o cessió de contenidors utilitzats en la navegació marítima internacional.

- d) El 35 per 100, quan es tracti d'increments de patrimoni determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

- e) El 4 per 100, quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassurances.

A aquests efectes s'entén per rendiments derivats d'operacions de reassurances els imports bruts satisfets per aquest concepte en cada període impositiu a l'entitat asseguradora no resident, una vegada deduït l'import de les comissions i les indemnitzacions rebudes d'aquesta.

Els rendiments de capital satisfets a les asseguradores no residents tributen, en tot cas, pel tipus general a què es refereix la lletra a) d'aquest apartat.

- f) Els rendiments del capital mobiliari i increments o disminucions de patrimoni derivats de valors emesos a Espanya per persones físiques o jurídiques no residents sense que hi estiguin establertes permanentment, no es consideren obtinguts o produïts en el territori espanyol a l'efecte de l'impost sobre societats corresponent a l'inversor titular dels valors, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com a agents de pagaments o facin de mitjanceres en l'emissió o transmissió dels valors.

Sens perjudici d'això, quan el titular dels valors sigui un resident o un establiment permanent a Espanya, els rendiments i els increments de patrimoni a què es refereix el paràgraf anterior queden subjectes als impostos personals espanyols i, si s'escau, a l'oportuna retenció a càrrec d'aquests, que ha de practicar l'entitat financera resident que, d'acord amb la normativa vigent de control de canvis, actuï com a depositària dels valors.»

Article 17. *Caixes d'estalvis.*

Les caixes d'estalvis es poden acollir al règim de tributació consolidada de l'impost sobre societats a partir de l'exercici econòmic a què es refereix aquest pressupost, i se subjecten a les normes que contenen el Reial decret llei 15/1977, de 25 de febrer; el Reial decret 1414/1977, de 17 de juny; la disposició addicional tercera de la Llei 19/1982, de 26 de maig, i les disposicions complementàries vigents, excepte quan exigeixen la condició de societat anònima per a la integració en el grup.

Article 18. *Pagament a compte de l'impost sobre societats.*

U. En els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, octubre i desembre de l'any 1990, els subjectes passius de l'impost sobre societats, per obligació personal, així com els establiments permanents de societats no residents a Espanya, han d'efectuar un pagament a compte de la liquidació corresponent a l'exercici que estigui en curs el primer dia de cadascun dels mesos indicats, del 20 per 100 de la quota a ingressar per l'últim exercici tancat el termini reglamentari de declaració del qual estigui vençut en les dates esmentades.

Dos. Quan l'últim exercici tancat a què fa referència el número anterior sigui d'una durada inferior a un any, també s'ha de tenir en compte la part proporcional de la quota d'exercicis anteriors, fins a completar un període de dotze mesos.

Tres. Aquests pagaments a compte tenen la consideració de deute tributari, a l'efecte de l'aplicació de les disposicions sobre infraccions i sancions tributàries i sobre liquidació d'interessos de demora.

El seu import s'acumula al de les retencions efectivament suportades pel subjecte passiu, a l'efecte del càlcul de la quota a ingressar o a retornar.

Article 19. *Deduccions per inversions i creació d'ocupació.*

Amb efectes per als exercicis que s'iniciïn dins de 1990, l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius poden deduir de la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en l'import de les deduccions per doble imposició i, si s'escau, les bonificacions a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei les quantitats següents:

Primer. El 5 per 100 de l'import de les inversions que efectivament realitzin en:

- a) Actius fixos materials nous, afectes al desenvolupament de l'activitat empresarial de l'entitat, sense que es considerin com a tals els terrenys.
- b) L'edició de llibres i la producció cinematogràfica que permetin la confecció d'un suport físic, previ a la seva producció industrial seriada.

Segon. El 15 per 100 de l'import de les inversions que efectivament es realitzin en:

- a) La creació de sucursals o establiments permanents a l'estranger, així com l'adquisició de participacions de societats estrangeres o constitució de filials directament relacionades amb l'activitat exportadora, sempre que la participació sigui, com a mínim, del 25 per 100 del capital social de la filial.
- b) La satisfacció a l'estranger de les despeses de propaganda i publicitat de projecció extraanual per al llançament de productes, obertura i prospecció de mercats i les de concurrència a fires, exposicions i altres manifestacions anàlogues, incloent-hi en aquest cas les celebrades a Espanya amb caràcter internacional.

Dos. De conformitat amb el que preveu l'apartat u de l'article 35 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, els subjectes passius poden deduir en la quota líquida a què es refereix l'apartat anterior el 15 per 100 de les despeses intangibles i el 30 per 100 del valor d'adquisició d'actius fixos aplicats a programes o despeses de recerca i desenvolupament de nous productes o procediments industrials.

Tres. Així mateix, els subjectes passius poden deduir de la quota líquida, a què es refereix l'apartat u, el 10 per 100 de les inversions que efectivament es realitzin en béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que preveu l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. A aquests efectes, es consideren inversions les despeses activables que recull l'article 71 de la norma esmentada.

Quatre. Són requisits per al gaudi de la deducció per inversions:

- a) Que es comptabilitzin dins de l'immobilitzat les quantitats invertides, llevat de les que es refereixen a conceptes que tinguin la naturalesa de despeses corrents.
- b) Quan es tracti d'actius fixos nous, que els elements estiguin en funcionament en l'empresa del mateix subjecte passiu durant cinc anys, com a mínim, o durant la seva vida útil, si és inferior, sense ser objecte de transmissió, arrendament o cessió a tercers per fer-ne ús.

Cinc. Així mateix, és aplicable la deducció de 500.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla amb contracte de treball indefinit experimentat durant el primer exercici iniciat el 1990, respecte a la plantilla mitjana de l'exercici immediatament anterior amb aquest tipus de contracte.

Per calcular l'increment de la mitjana de plantilla s'han de computar, exclusivament, persones/any amb contracte de treball indefinit que facin jornada completa, en els termes que disposa la legislació laboral.

Aquesta deducció és de 700.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids contractats, d'acord amb el que disposa l'article 39 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, per temps indefinit, calculat de manera separada pel procediment previst en els paràgrafs anteriors.

La deducció total no pot excedir la que correspondria al nombre de persones/any d'increment de mitjana de la plantilla total de l'empresa durant l'esmentat exercici, sigui quina sigui la seva forma de contractació.

Sis. Les deduccions per inversions procedents de règims anteriors s'han d'aplicar respectant el límit sobre la quota líquida preestablert en les seves respectives normatives.

Practicades aquestes deduccions, es poden minorar les deduccions per les inversions assenyalades en els números u a tres d'aquest article, sempre que no s'excedeixi un límit conjunt del 25 per 100 de la quota líquida de l'exercici.

A continuació, si s'escau, es practiquen les deduccions que s'apliquen sense límit sobre la quota líquida derivades de règims anteriors.

Finalment es practica la deducció per creació de llocs de treball que regula el número cinc d'aquest article. Aquesta deducció pot absorbir la totalitat de la quota líquida restant.

Set. Les deduccions per inversions i creació de llocs de treball assenyalades en els números u, dos, tres i cinc d'aquest article, no practicades per insuficiència de quota líquida, es poden computar en els cinc exercicis següents.

Vuit. En l'aplicació de la deducció per inversions s'han d'observar les regles següents:

Primera. En les adquisicions d'actius, forma part de la base per a la deducció la totalitat de la contraprestació convinguda, amb exclusió dels interessos, impostos estatals indirectes i els seus recàrrecs, que no es computen en aquella, amb independència de la seva consideració a l'efecte de la valoració dels actius.

Segona. La base de la deducció no pot resultar superior al preu que hauria estat acordat en condicions normals de mercat entre subjectes independents en les operacions realitzades:

- a) Entre societats integrades en un mateix grup consolidat a efectes fiscals.
- b) Entre una societat transparent i els seus socis.
- c) Entre una societat i persones o entitats que tinguin una vinculació determinada per una relació de domini de, com a mínim, el 25 per 100.

Tercera. En els casos a què es refereix la regla anterior, el càlcul de la base de les deduccions per creació de llocs de treball ha de tenir en compte la situació conjunta de les empreses relacionades.

Quarta. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una empresa.

Cinquena. No són acollibles a la deducció per inversions en actius fixos materials nous els béns adquirits en règim d'arrendament financer.

Sisena. El còmput dels terminis per a l'aplicació de la deducció per inversions es pot diferir fins al primer exercici en què, dins el període de prescripció, es produixin resultats positius, en els casos següents:

- a) En les empreses de nova creació.
- b) En les empreses acollides a plans oficials de reconversió industrial, durant la vigència d'aquests.
- c) En les empreses que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

Nou. Els bancs industrials poden deduir de la quota la quantitat que resulti d'aplicar el tipus de gravamen al 95 per 100 dels increments de patrimoni que obtinguin per alienació de les accions de les societats en què participin, quan aquesta alienació tingui lloc dins el termini de vuit anys a partir de la seva adquisició, sempre que l'increment esmentat es reinverteixi íntegrament en el mateix exercici en la subscripció d'accions. Aquesta deducció s'ha d'aplicar al 75 per 100, si l'alienació té lloc dins el novè any; al 50 per 100, si es realitza en el desè, i al 25 per 100, en l'onzè any, a partir del qual no s'aplica cap deducció.

L'import de les accions objecte de la reinversió tribu-ten per aquest impost en l'exercici en què s'alienin, sempre que no es reinverteixin dins el mateix exercici. Aquesta norma és aplicable a les successives alienacions de les accions en què constin materialitzades les inversions acollides a aquesta deducció.

Deu. El que disposa el número anterior també és aplicable a les societats que tinguin com a objecte exclusiu la promoció o el foment d'empreses mitjançant la participació temporal en el seu capital.

Les deduccions sobre els increments de patrimoni, obtinguts per les societats de capital de risc en l'alienació d'accions, es regeixen per les seves normes específiques.

Onze. Les societats que realitzin inversions a l'estranger per a l'explotació d'hidrocarburs a través de societats participades poden deduir la menor de les quantitats següents:

a) El 100 per 100 de la part imputable a la societat espanyola segons el seu grau de participació, el gravamen efectiu de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, satisfet per la societat participada.

b) L'import de la quota que correspondria pagar a Espanya per les rendes imputables a la societat espanyola, tenint en compte igualment el seu grau de participació, si s'han obtingut en el territori espanyol.

És requisit imprescindible per a l'aplicació d'aquesta deducció la inclusió en la base imposable de l'impost satisfet a l'estranger, en la quantia fixada a l'apartat a) precedent.

Dotze. La deducció per inversions és incompatible per als mateixos béns o despeses amb l'establerta a la Llei 12/1988, de 25 de maig.

Així mateix, no és aplicable respecte als béns o despeses en què s'hagin invertit els beneficis aollits a la bonificació establerta a l'apartat tres de la lletra a) de l'article 25 d'aquesta Llei.»

Article 20. Recurs de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

U. A l'efecte de determinar, amb vigència exclusiva per a 1990, l'ingrés que les cambres oficials de comerç, indústria i navegació tenen dret a percebre de les societats i altres persones jurídiques integrades en aquestes, s'entén que la quota tributària sobre la qual s'ha de girar, si s'escau, el recurs percentual que autoritza la base 5a de la Llei de 29 de juny de 1911, és la que resulti d'aplicar a la quota íntegra les deduccions i les bonificacions previstes en els apartats u, dos i tres del número set de l'article 24 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre.

El percentatge del recurs abans esmentat és en l'exercici de 1990 d'un 1,5 per 100.

Les cambres han de destinar 0,5 punts del percentatge esmentat en els paràgrafs anteriors al finançament del pla de les cambres de promoció de les exportacions que ha de proposar el Consell Superior de Cambres al Ministeri d'Economia i Hisenda, el qual n'ha de regular l'execució.

Dos. Aquestes cambres oficials, sigui quin sigui el seu àmbit territorial, han de sotmetre durant el 1990 la seva comptabilitat i estats financers a verificació comptable o d'auditoria, en la forma que es determini per reglament.

L'incompliment d'aquest requisit els incapacita per percebre el recurs a què es refereix el número u anterior.

Article 21. Fons de Previsió per a Inversions.

Es prorroguen fins al 31 de desembre de 1990 les normes especials d'aplicació del Fons de Previsió per a Inversions que preveu l'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim econòmic i fiscal de les Canàries.

La constitució dels dipòsits necessaris per a la materialització de la previsió per a inversions es pot efectuar a la

Central de la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals de les Canàries.

SECCIÓ 5a IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

Article 22. Base liquidable.

L'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions queda redactat de la manera següent:

«1. En les adquisicions per causa de mort, incloses les dels beneficiaris de pòlisses d'assegurances de vida, la base liquidable s'obté aplicant en la base imposable la reducció que correspongui de les incloses en els grups següents:

Grup I: adquisicions per descendents i adoptats de menys de vint-i-un anys: 2.163.000 pessetes, més 540.750 pessetes per cada any menys de vint-i-un que tingui el dret-havent, sense que la reducció pugui excedir els 6.489.000 pessetes.

Grup II: adquisicions per descendents i adoptats de vint-i-un anys o més, cònjuges, ascendents i adoptants: 2.163.000 pessetes.

Grup III: adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau, ascendents i descendents per afinitat: 1.081.500 pessetes.

Grup IV: en les adquisicions per col·laterals de quart grau, graus més distants i estranys, no és procedent la reducció.

En les adquisicions per persones amb minusvalidesa física, psíquica o sensorial, s'aplica la reducció de 6.489.000 pessetes a més de la que pugui correspondre segons el grau de parentiu amb el causant.

A aquests efectes, es consideren persones amb minusvalidesa amb dret a la reducció les que determinen dret a deducció en la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons la legislació pròpia d'aquest impost.»

Article 23. Tarifa.

L'article 21 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«La quota íntegra de l'impost s'obté aplicant a la base liquidable, calculada segons el que disposa l'article anterior, l'escala següent:

Base liquidable fins a - Pessetes	Tipus mitjà - Percentatge	Quota íntegra - Pessetes	Resta - Pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
-	-	-	1.081.500	7,65
1.081.500	7,65	82.735	1.081.500	8,50
2.163.000	8,08	174.662	1.081.500	9,35
3.244.500	8,50	275.783	1.081.500	10,20
4.326.000	8,93	386.096	1.081.500	11,05
5.407.500	9,35	505.601	1.081.500	11,90
6.489.000	9,78	634.300	1.081.500	12,75
7.570.500	10,20	772.191	1.081.500	13,60
8.652.000	10,63	919.275	1.081.500	14,45
9.733.500	11,05	1.075.552	1.081.500	15,30
10.815.000	11,48	1.241.021	5.407.500	16,15
16.222.500	13,03	2.114.333	5.407.500	18,70
21.630.000	14,45	3.125.535	10.815.000	21,25
32.445.000	16,72	5.423.723	21.630.000	25,50
54.075.000	20,23	10.939.373	54.075.000	29,75
108.150.000	24,99	27.026.685	Excés	34,00>

Article 24. Quota tributària.

U. L'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat de la manera següent:

«1. La quota tributària per aquest impost s'obté aplicant a la quota íntegra el coeficient multiplicador que correspongui dels que s'indiquen a continuació, establerts segons el patrimoni preexistent del contribuent i del grup, segons el grau de parentiu, assenyalat a l'article 20:

Patrimoni preexistent - Milions de pessetes	Grups de l'article 20		
	I i II	III	IV
De 0 a 54	1,000	1,5882	2,0000
De 54 a 270	1,0500	1,6676	2,1000
De 270 a 540	1,1000	1,7471	2,2000
De més de 540	1,2000	1,9059	2,4000

Quan la diferència entre la quota tributària obtinguda per l'aplicació del coeficient multiplicador que correspongui i la que resultaria si s'apliqués a la mateixa quota íntegra el coeficient multiplicador immediatament inferior sigui més gran que la que es doni entre l'import del patrimoni preexistent tingut en compte per a la liquidació i l'import màxim del tram de patrimoni preexistent que motivaria l'aplicació d'aquest coeficient multiplicador inferior, aquella s'ha de reduir en l'import de l'excés.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 22 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions queda redactat de la manera següent:

«3. Si no són coneguts els drethavents en una successió, s'aplica el coeficient establert per als col·laterals de quart grau i estranys quan el patrimoni preexistent excedeix els 540.000.000 de pessetes, sens perjudici de la devolució que sigui procedent un cop que aquells siguin coneguts.»

SECCIÓ 6a IMPOSTOS LOCALS

Article 25. Impost sobre béns immobles.

U. Per al període impositiu de 1990 els valors cadastrals de l'impost sobre béns immobles són els que preveu l'apartat primer de la disposició transitòria segona de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, incrementats mitjançant l'aplicació d'un coeficient del 5 per 100.

Amb aquesta finalitat, s'entén que els valors cadastrals que preveu l'apartat primer de la disposició transitòria segona de la Llei 39/1988, són els que hagin tingut efectivitat, en l'àmbit de la contribució territorial urbana corresponent al 1989, i els que resultin de capitalitzar al 3 per 100 les bases liquidables aplicades en l'exacció de la contribució territorial rústica i pecuària corresponent al mateix període.

Dos. Es modifica la lletra k) de l'article 64 de la Llei 39/1988, que queda redactada en els termes següents:

«k) Els béns de naturalesa urbana amb una base imposable inferior a 100.000 pessetes, així com els de naturalesa rústica, quan per a cada subjecte passiu la base imposable corresponent a la totalitat dels seus béns rústics situats al municipi sigui inferior a 200.000 pessetes. Aquests límits poden ser modificats en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada any.»

Tres. Es modifica l'apartat 6 de l'article 73 de la Llei 39/1988, que queda redactat en els termes següents:

«6. En els municipis en els quals entrin en vigor revisions o modificacions dels valors cadastrals d'acord amb el que disposen els articles anteriors, o en aquells altres en els quals les esmentades revisions hagin entrat en vigor i tinguin efecte a l'empara del que preveu l'apartat 1 de la disposició transitòria segona, els ajuntaments respectius poden reduir, durant un període màxim de tres anys des de l'entrada en vigor de la modificació o revisió, els tipus de gravamen generals que preveu l'apartat 2 anterior, fins a la quarta part.»

Quatre. S'afegeix un apartat 5 a la disposició transitòria segona de la Llei 39/1988, amb la redacció següent:

«5. Amb efectes exclusius per al període impositiu de 1990, les ordenances fiscals per les quals els ajuntaments, a l'empara del que preveu l'article 73.6, redueixin els tipus de gravamen generals de l'impost sobre béns mobles que hagin de ser aplicats en aquest període, s'han de publicar, en els termes que preveu l'article 17.4 d'aquesta Llei, abans de l'1 d'abril de l'any esmentat.

Amb el mateix abast que el previst en el paràgraf anterior, i per als casos en què es faci ús de la pròrroga establerta en aquell, s'amplia en dos mesos el termini fixat per reglament en desplegament de la disposició transitòria onzena d'aquesta Llei, tant pel que fa a la comunicació a l'Administració de l'Estat de l'encàrrec de l'exercici de les funcions de gestió tributària de l'impost sobre béns immobles, com pel que fa a la comunicació dels tipus de gravamen corresponents.»

Article 26. Modificació de valors cadastrals.

Per als termes municipals en els quals el 1990 s'estiguin desenvolupant processos de modificació de valors cadastrals, d'acord amb el que estableix l'article 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, les ponències de valors a què es refereix l'article 70.3 de l'esmentada Llei, es poden publicar per edictes fins al 30 de setembre de 1990.

Article 27. Llicències fiscals.

A partir de l'1 de gener de 1990 s'eleven en un 7 per 100 les quotes de les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i de professionals i artistes, vigents en data 31 de desembre de 1989.

La quota mínima de la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials és per a 1990 de 4.720 pessetes.

La quota mínima de la llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes és per a 1990 de 7.867 pessetes.

Article 28. Impost municipal sobre la radicació.

A partir de l'1 de gener de 1990, i a l'efecte de l'impost municipal sobre la radicació, es modifica l'escala de coeficients correctors segons les noves quotes de les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i de professionals i d'artistes, resultants de l'increment del 7 per 100 que estableix aquesta Llei.

Article 29. Beneficis fiscals.

U. No obstant el que disposa l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 39/1988, es mantenen vigents en els tributs locals que regula aquesta Llei els beneficis fiscals que estableix la Llei 12/1988, de 25 de maig, relativa a l'Exposició Universal Sevilla 1992, als actes commemoratius del Cinquè Centenari del Descobriments d'Amèrica i als Jocs Olímpics de Barcelona.

La concessió dels beneficis fiscals a què es refereix el paràgraf anterior no dona lloc a la compensació que preveuen l'apartat 2 de la disposició addicional novena i l'apartat 2 de l'article 9, tots dos de la Llei 39/1988.

Dos. S'eximeix del pagament de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, la realització de qualsevol construcció, instal·lació o obra de la qual siguin propietaris l'Estat, les comunitats autònomes o les entitats locals, que estant-hi subjectes, hagin de ser directament destinades a carreteres, ferrocarrils, ports, aeroports, obres hidràuliques, sanejament de poblacions i de les seves aigües residuals, encara que la seva gestió la duguin a terme organismes autònoms, tant si es tracta d'obres d'inversió nova com de conservació.

Respecte a l'exempció a què es refereix el paràgraf anterior, no és aplicable el que preveu l'apartat 2 de la disposició addicional novena, en relació amb l'apartat 2 de l'article 9, tots dos de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Article 30. Impost sobre activitats econòmiques.

Es modifica l'article 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 89. A més del coeficient que regula l'article anterior, els ajuntaments poden establir sobre les quotes mínimes o, si s'escau, sobre les quotes incrementades per aplicació d'aquest coeficient, una escala d'índexs que ponderi la situació física de l'establiment dins de cada terme municipal, segons la categoria del carrer en què radiqui. L'índex mínim d'aquesta escala no pot ser inferior a 0,5 i el màxim no pot ser superior a 2.»

CAPÍTOL SEGON

Impostos indirectes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

Article 31. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

U. A partir de l'1 de gener de 1990, la lletra j) del número 2 de l'article 10 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, queda redactada de la manera següent:

«En els contractes de parceries de finques rústiques, serveix de base el 3 per 100 del valor cadastral assignat a l'impost sobre béns immobles a la finca objecte del contracte i en els referents a establiments fabrils o industrials, un terç del benefici mitjà de l'activitat en el trienni anterior, multiplicat, en els dos casos, pel nombre d'anys de durada del contracte.»

Dos. El número 20 de l'article 48.I.B) del text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats queda modificat en els termes següents:

«20. Les transmissions d'edificacions a les empreses que realitzin habitualment les operacions d'arrendament financer a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, per ser objecte d'arrendament amb opció de compra a una persona diferent del transmissor, quan aquestes operacions estiguin exemptes de l'impost sobre el valor afegit.

És requisit imprescindible per poder gaudir d'aquest benefici que no hi hagi relacions de vinculació directes o indirectes, de conformitat amb el que preveu l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, entre transmissor, adquirent o arrendatari.»

Tres. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el número 21 de l'article 48.I.B) del text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats queda redactat en els termes següents:

«21. Les transmissions de vehicles usats amb motor mecànic, quan l'adquirent sigui un empresari que es dedica habitualment a la compravenda d'aquests vehicles i els adquireixi per vendre'ls.

L'exempció s'entén concedida amb caràcter provisional i per elevar-se a definitiva s'ha de justificar la venda del vehicle adquirit dins de l'any següent a la data de la seva adquisició.»

Article 32. Transmissions i rehabilitacions de títols i grandeses.

A partir de l'1 de gener de 1990, l'escala adjunta a què fa referència el paràgraf primer de l'article 46 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, és la següent:

Escala	Transmissions directes - Pessetes	Transmissions transversals - Pessetes	Rehabilitacions i reconeixement de títols estrangers - Pessetes
1a Per cada títol amb grandesa ...	231.000	577.500	1.386.000
2a Per cada grandesa sense títol ...	165.000	412.500	990.000
3a Per cada títol sense grandesa ...	66.000	165.000	396.000

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 33. Transmissió de patrimonis empresarials o professionals.

L'article 5è, apartat primer, de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificat en la seva redacció en els termes següents:

«1r Les següents transmissions de béns i drets:

a) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, realitzada a favor d'un sol adquirent, quan aquest continuï l'exercici de les mateixes activitats empresarials o professionals del transmissor.

b) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu o dels elements patrimonials afectes a una o diverses branques autònomes de l'activitat empresarial o professional del transmissor, en virtut d'operacions de fusió o escissió d'empreses a les quals es concedeixen els beneficis tributaris que preveu la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sempre que quedi acreditat en l'expedient que de la no-subjecció a l'impost de la transmissió no en deriven distorsions en el funcionament normal d'aquell.

A l'efecte que preveu aquesta lletra, s'entén per branca d'activitat la que defineix el número 2 de l'article 15 de la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses.

c) La transmissió per causa de mort de la totalitat o part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu realitzada a favor dels adquirents que continuïn l'exercici de les mateixes activitats empresarials o professionals del transmissor.

En tot cas, queden subjectes a l'impost els canvis d'afectació de béns o drets que es desafectin de les activitats empresarials o professionals que determinin la seva no-subjecció a l'impost.»

Article 34. Operacions d'arrendament financer.

Primer. S'afegeix una nova lletra c) a l'article 6, número 3, apartat 3r de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, amb el text següent:

«c) Les operacions d'arrendament a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.»

Segon. El número 2 de l'article 37 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificat en la seva redacció en els termes següents:

«2. A l'efecte del que disposa el número anterior, es consideren activitats empresarials o professionals diferenciades les que recull l'article 6, número 3, apartat 3r, lletres a), b) i c) d'aquesta Llei.»

Article 35. Tipus impositius.

A partir de l'1 de gener de 1990, els preceptes de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, que s'indiquen a continuació, queden modificats en la seva redacció en els termes següents:

Primer. A l'article 28 se li afegeix un nou número 5, redactat de la manera següent:

«5. Les operacions de reparació dels articles a què es refereix el número 1, apartat 6è d'aquest article.»

Segon. L'article 29, número 1, apartat 1r, lletra g), i els apartats 2n i 4t del mateix número queden redactats com s'indica a continuació:

1. Apartat 1r, lletra g):

«g) Els vehicles adquirits per minusvàlids per al seu ús exclusiu sempre que es donin els requisits següents:

1r Que hagin transcorregut almenys quatre anys des de l'adquisició d'un altre vehicle en condicions anàlogues.

No obstant això, aquest requisit no s'exigeix en el cas de sinistre total dels vehicles, certificat per la companyia asseguradora.

2n Que no siguin objecte d'una transmissió posterior per actes entre vius durant el termini dels quatre anys següents a la data de l'adquisició.

L'incompliment d'aquest requisit determina l'obligació a càrrec del beneficiari d'ingressar a la hisenda pública la diferència entre la quota que hagi hagut de suportar per l'aplicació del tipus incrementat i l'efectivament suportada en efectuar l'adquisició del vehicle.

L'aplicació del tipus impositiu general requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent en la forma determinada per reglament, amb la certificació prèvia de la invalidesa per part de l'Institut Nacional de Serveis Socials o les entitats gestores corresponents a les comunitats autònomes que tinguin transferides les seves competències.»

2. Apartat 2n:

«2n Embarcacions i vaixells d'esbarjo o esports nàutics que tinguin més de nou metres d'eslora a la coberta, excepte les embarcacions olímpiques que, per la seva configuració, només puguin ser accionades a rem.»

3. Apartat 4t:

«4t Joies, joiells, pedres precioses, perles naturals o cultivades, objectes elaborats de manera total o parcial amb or o platí, així com la bijuteria fina que continguin pedres precioses, perles naturals o els metalls esmentats, encara que sigui en forma de bany o xapatge.

No s'inclouen en el paràgraf anterior:

a) Els objectes que continguin or o platí en forma de bany o xapatge amb un gruix inferior a 35 micres.

b) Els damasquinats.

c) Els objectes d'exclusiva aplicació industrial, clínica o científica.

d) Els lingots no preparats per a la venda al públic, xapes, làmines, varetes, ferralla, bandes, pols i tubs que continguin or o platí, sempre que tots aquests siguin adquirits per fabricants, artesans o protètics per transformar-los o per comerciants majoristes d'aquests metalls per a la venda exclusiva a fabricants, artesans o protètics.

e) Les parts de productes o articles manufacturats incomplets que es transfereixin entre fabricants per a la seva transformació o elaboració posterior.

f) Les joies i joiells elaborats de manera total o parcial amb or, sense incorporació de platí, pedres precioses ni perles naturals, la contraprestació per unitat dels quals no excedeixi les 100.000 pessetes, així com les monedes commemoratives de curs legal.

En cap cas, és aplicable el règim especial de recàrrec d'equivalència en relació amb els béns a què es refereix el paràgraf anterior.

A l'efecte d'aquest impost, es consideren pedres precioses, exclusivament, el diamant, el robí, el safir, la maragda, l'aiguamarina, l'òpal i la turquesa.»

SECCIÓ 3a IMPOSTOS ESPECIALS

Article 36. Impostos especials.

La Llei 45/1985, de 23 de desembre, d'impostos especials, queda modificada, a partir de l'1 de gener de 1990, en els termes que s'indiquen a continuació:

Primer. Les lletres b) dels apartats 1 dels articles 16, 25 i 39 queden redactades de la manera següent:

«b) En qualitat de substituïts del contribuent, els titulars dels dipòsits fiscals a què es refereix l'article 9 d'aquesta Llei, quan no siguin fabricants, elaboradors o importadors dels productes introduïts en aquells.»

Segon. L'article 28, apartat 2, queda redactat en els termes següents:

«2. La importació d'aquells, fins i tot continguts en preparacions lubricants.»

Tercer. L'article 30 queda modificat de la manera següent:

1r S'afegeix una nova lletra g) a l'apartat 1, que queda redactat com s'indica a continuació:

«La fabricació i la importació de gasolines i querosens d'aviació que es destinin directament al seu consum per aeronaus de titularitat pública o dedicades a l'aviació comercial, quan no hi sigui aplicable el que disposa la lletra d) anterior.»

2n S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 2, amb la redacció següent:

«Els titulars d'explotacions industrials que acreditin davant l'Administració tributària el consum, directe o indirecte, de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs en usos diferents dels de combustible, carburant o lubricant tenen dret, en la forma i amb les condicions que s'estableixin per reglament, a la devolució de les quotes satisfetes per aquest impost corresponent a aquests productes consumits a partir de l'1 de gener de 1990.»

Quart. L'apartat 1, lletra b), número 1r de l'article 31 queda redactat en els termes següents:

«1r Els titulars dels dipòsits fiscals a què es refereix l'article 9è d'aquesta Llei, quan no siguin fabricants o importadors dels productes introduïts en aquells.»

Cinquè. Article 33, apartat 1.

1r Els epígrafs que s'indiquen a continuació queden modificats en la seva redacció en els termes següents:

Epígraf 2.1.3. Gasolines d'automoció amb plom.
Epígraf 2.2.2. Els altres olis mitjans.

2n Es crea l'epígraf 2.1.5. Gasolines d'automoció sense plom.

3r Queda suprimit l'epígraf 2.2.3.

Sisè. Article 34, apartat 1.

Els paràgrafs relatius als gasoils B i C queden redactats de la manera següent:

«Gasoil B: En els motors de tractors i maquinària agrícola, així com en els d'embarcacions i vaixells diferents dels esportius o d'esbarjo o, en general, d'ús privat.

Gasoil C: En els motors fixos i en els d'embarcacions i vaixells diferents dels esportius o d'esbarjo o, en general, d'ús privat.»

Article 37. Tipus impositius dels impostos especials.

Durant l'any 1990, els tipus dels impostos especials són els vigents durant l'any 1989, amb les modificacions següents:

U. mpost sobre hidrocarburs:

Epígraf 2.1.3: 37 pessetes per litre.
Epígraf 2.1.5: 35 pessetes per litre.
Epígraf 2.2.1: 40 pessetes per litre.
Epígraf 2.2.2: 9 pessetes per litre.

Dos. Impost sobre les labors del tabac:

El tipus «ad valorem» aplicable als cigarrets negres és del 42 per 100.

CAPÍTOL TERCER

Altres tributs

Article 38. Taxes.

U. S'eleven per a 1990 els tipus de quantia fixa de les taxes de la hisenda estatal fins a la quantitat que resulti de l'aplicació del coeficient 1,05 a la quantia exigible el 1989, tenint en compte el que disposa el número u de l'article 104 de la Llei 37/1988.

S'exceptuen d'aquesta elevació les taxes que siguin objecte d'actualització específica en aquesta Llei, així com les que hagin estat actualitzades per normes dictades el 1989.

Es consideren com a tipus fixos aquells que no es determinen per un percentatge de la base o aquesta no es valori en unitats monetàries.

Dos. 1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'article tercer, apartat quart, del Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual es regulen els aspectes penals, administratius i fiscals dels jocs de sort, envit o atzar i apostes, queden redactats de la manera següent:

«Article tercer. Quart. Tipus tributaris i quotes fixes.

U. Tipus tributaris:

- El tipus tributari general és del 20 per 100.
- En els casinos de joc s'aplica la tarifa següent:

Porció de base imposable compresa entre Pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0 i 300.000.000	35
300.000.001 i 600.000.000	45
Més de 600.000.000	55

Dos. Quotes fixes.

En els casos d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització dels jocs, la quota es determina segons la classificació de les màquines realitzada pel Reglament de màquines recreatives i atzar aprovat pel Reial decret 877/1987, de 3 de juliol, segons les normes següents:

A) Màquines tipus «B» o recreatives amb premi:

- Quota anual: 375.000 pessetes.
- Quan es tracti de màquines o aparells automàtics tipus «B», en els quals puguin intervenir dos jugadors o més de manera simultània i sempre que el joc de cadascun d'aquests sigui independent del realitzat per altres jugadors, són aplicables les quotes següents:

Màquines o aparells de dos jugadors: Dues quotes d'acord amb el que preveu la lletra a) anterior.

Màquines o aparells de tres jugadors o més: 764.000 pessetes, més el resultat de multiplicar per 2.235 el producte del nombre de jugadors pel preu màxim autoritzat per a la partida.

B) Màquina tipus «C» o d'atzar:

Quota anual: 550.000.

Tres. Els tipus tributaris i quotes fixes poden ser modificats en les lleis de pressupostos.

Quatre. En cas de modificació del preu màxim de 25 pessetes autoritzat per a la partida en màquines de tipus «B» o recreatives amb premi, la quota tributària de 375.000 pessetes de la taxa fiscal sobre jocs de sort, envit o atzar, s'incrementa 10.500 pessetes per cada cinc pessetes en què el nou preu màxim autoritzat excedeixi les 25.

Si la modificació es produeix amb posterioritat a la meritació de la taxa, els subjectes passius que explotin màquines amb permisos de data anterior a aquella en què s'autoritzi la pujada han d'autoliquidar i ingressar la diferència de quota que correspongui en la forma i els terminis que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, l'auto-liquidació i ingrés només és del 50 per 100 de la diferència si la modificació del preu màxim autoritzat per a la partida es produeix després del 30 de juny.

2. Es crea un gravamen complementari de la taxa fiscal que grava els jocs de sort, envit o atzar, que es regeix per les normes següents:

1a És aplicable a les màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs, classificats com a «B» o «C» segons el Reglament de màquines recreatives i d'atzar aprovat pel Reial decret 877/1987, de 3 de juliol, la taxa fiscal dels quals corresponent a l'any 1990 s'hagi meritat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2a Són subjectes passius els mateixos que ho siguin de la taxa fiscal sobre jocs de sort, envit o atzar.

3a La quantia del gravamen es fixa en la diferència entre les quotes fixes que estableix el número 1 anterior i les que determina el Reial decret llei 7/1989, de 29 de desembre.

4a El gravamen complementari es merita el dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

5a El gravamen complementari s'ha de satisfer en els vint primers dies naturals del mes d'octubre de 1990 en la forma que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

6a El gravamen a què es refereixen les normes anteriors s'aplica exclusivament l'any 1990.

7a Si des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins al 31 de desembre de 1990 es modifica el preu màxim de 25 pessetes autoritzat per a la partida de màquines de

tipus «B» o recreatives amb premi, el gravamen complementari també s'entén modificat en la quantia corresponent, i s'ha de procedir a l'ingrés de la quota que correspongui durant els dos mesos següents a aquella modificació en la forma que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Tres. A partir de l'1 de gener de 1990, l'epígraf «Bases i tipus» que conté l'annex de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«Bases i tipus:

Tarifa 1a Registre de fullets.

Sobre el valor nominal de les emissions que determinin l'obligatorietat del fulllet o sobre el patrimoni del fons d'inversió mobiliària en la data immediatament anterior a la data en la qual el fulllet s'ha de sotmetre a autorització: 0,35 per 1.000.

Tarifa 2a Ofertes públiques d'adquisició o venda de valors.

Sobre el valor nominal del nombre màxim dels valors als quals l'oferta s'estengui i, en el cas que no hi hagi límit màxim, sobre el total nominal dels valors que constitueixin l'objecte de l'oferta: 0,35 per 1.000.

Tarifa 3a Inscripció i permanència en els registres administratius de les societats i agències de valors, institucions d'inversió col·lectiva, entitats gestores d'aquestes institucions i societats gestores de carteres.

Per la inscripció de les societats o institucions: 0,5 per 1.000 del seu capital social o patrimoni, segons sigui procedent.

Per la inscripció addicional de tot acte que hagi de ser objecte d'inscripció en els corresponents registres: 0,05 per 1.000 dels recursos propis o patrimoni a l'últim dia del mes precedent al de l'acord d'inscripció de què es tracti.

Per la permanència en els registres:

a) De les societats i agències de valors: 0,05 per 1.000 sobre l'import efectiu de les operacions de compra i venda de valors que portin a terme en les borses de valors per compte propi, o en la transmissió dels quals facin de mitjanceres.

b) De les institucions d'inversió col·lectiva: 0,05 per 1.000 trimestral sobre l'actiu de les societats d'inversió mobiliària i sobre el patrimoni dels fons a la data de la meritació de la taxa.

c) De les entitats gestores i societats gestores: 0,1 per 1.000 trimestral sobre els recursos propis a la data de la meritació de la taxa.»

Quatre. Es prorroga per al 1990 el valor de la unitat de reserva radioelèctrica, que fixa l'apartat quatre de l'article 104 de la Llei 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1989, a l'efecte de la determinació de l'import del cànon que grava la reserva del domini públic radioelèctric a favor de persones o entitats diferents de les administracions públiques.

Es consideren serveis de naturalesa pública els destinats a la prestació de serveis de telecomunicació finals, portadors o de difusió.

Cinc. Queda suprimida la taxa denominada «Certificats del Registre de societats» convalidada i regulada en el Decret 1034/1959, de 18 de juny.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. *Dels crèdits prorrogats.* Amb efectes del dia primer de l'exercici econòmic, queden incorporades als crèdits prorrogats les modificacions pressupostàries i estructurals necessàries per adequar la classificació orgànica i econòmica d'aquests crèdits a l'estructura

administrativa vigent l'1 de gener de 1990, i a la pressupostària prevista per a l'exercici de 1990.

Segona. *Habilitació de crèdits per a inundacions.* A l'efecte de finançar durant l'exercici de 1990 les actuacions previstes en el Reial decret 1113/1989, de 15 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a la reparació dels danys causats per les pluges torrencials i inundacions esdevingudes a les províncies d'Albacete, Alacant, Almeria, Castelló, Còrdova, Granada, Sevilla, València i les comunitats autònomes de les Illes Balears i de la regió de Múrcia, s'habilita un crèdit en el pressupost prorrogat per un import de 19.000 milions de pessetes a la secció 31, «Despeses de diversos ministeris»; servei 02, «Direcció General de Pressupostos»; programa 633K, «Actuacions d'emergència davant catàstrofes naturals»; concepte 481, «Actuacions de tot tipus derivades de l'aplicació del Reial decret 1113/1989, de 15 de setembre», la distribució del qual l'ha de fer el Ministeri d'Economia i Hisenda, sobre la base de les valoracions aprovades per la Comissió Interministerial creada a l'article 7 del Reial decret esmentat.

Tercera. *Taula de deducció variable.* El ministre d'Economia i Hisenda, mitjançant l'ordre ministerial corresponent, ha de publicar la taula de la deducció variable que incorpori els efectes de les modificacions efectuades en la tarifa i en la deducció per tributació conjunta de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Quarta. *Règim fiscal de les fusions i escissions d'empreses.* Es fa una nova redacció amb efectes a partir de l'1 de gener de 1990, dels següents articles de la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses:

«Article 2n

U. A l'efecte d'aquesta Llei, té la consideració de fusió l'operació mitjançant la qual:

a) Una o diverses societats transfereixen, com a conseqüència de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt dels seus elements patrimonials actius i passius a una altra societat preexistent, i els seus socis reben un nombre de títols representatius del capital social d'aquesta última proporcional al valor de les seves respectives participacions i eventualment, quan sigui convenient per ajustar la relació de bescanvi dels títols, una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del nominal dels títols atribuïts.

b) Dues o diverses societats transfereixen, com a conseqüència de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt dels seus elements patrimonials actius i passius a una nova societat, i els seus socis reben un nombre de títols representatius del capital social d'aquesta última proporcional al valor de les seves respectives participacions i eventualment, quan sigui convenient per ajustar la relació de bescanvi dels títols, una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del nominal dels títols atribuïts.

c) Una societat transfereix, com a conseqüència de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt dels seus elements patrimonials actius i passius a la societat que té la totalitat dels títols representatius del seu capital social.

Dos. El concepte de títols representatius del capital social comprèn, si s'escau, les anotacions en compte representatives d'aquells.

Tres. No obstant el que disposa el número u anterior, tenen igualment la consideració d'operacions de fusió aquelles en què participin societats en liquidació que no hagin començat el repartiment del seu patrimoni entre els accionistes o partícips.

Quatre. També es poden acollir a les normes d'aquesta Llei, en el que sigui procedent, les operacions

de fusió en les quals es transfereixin patrimonis empresarials pertanyents a persones físiques, sempre que es compleixi el requisit de comptabilització a què es refereix la disposició addicional tercera.»

«Article 4t

U. Les societats, entitats i persones físiques que intervinguin en l'operació de fusió han de formalitzar balanços, actualitzats si s'escau, per tal de recollir els valors reals dels seus patrimonis que, d'acord amb l'article 235. b) del text refós de la Llei de societats anònimes aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, han de servir de base per determinar la relació de bescanvi dels títols.

Els balanços s'han de referir al dia anterior a la data a partir de la qual, de conformitat amb el que disposa l'article 235. d), del text refós de la Llei de societats anònimes, les operacions de les societats que s'extingeixen es consideren realitzades, a efectes comptables, per compte de la societat a la qual traspassen els seus patrimonis i han de ser verificats per auditors de comptes registrats, quan hi hagi obligació d'auditar.

Dos. Aquests balanços poden ser els indicats a l'article 239.1 del text refós esmentat, sempre que es donin les condicions assenyalades en el número anterior.

Tres. Les actualitzacions i altres correccions de valor que constin incorporades als balanços a què es refereixen els números anteriors han de ser comprovades per la inspecció dels tributs a efectes fiscals.»

«Article 5è

De conformitat amb el que preveu l'article 21.1 b) de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, les societats i les entitats que es fusionin han de finalitzar el període impositiu en les dates dels balanços a què es refereix l'article 4t anterior i n'han d'iniciar un altre a partir de l'endemà.

Les societats que s'extingeixen han de finalitzar el període impositiu en la data dels balanços finals formalitzats el dia anterior a l'atorgament de les escriptures públiques de constitució per fusió o absorció inscripcions en el Registre mercantil. Tot això sens perjudici dels períodes impositius que es produeixin, si s'escau, pel tancament normal dels exercicis econòmics.»

«Article 13è

U. Gaudeixen d'una bonificació de fins al 99 per 100 de les quotes de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana que es meritin en les transmissions que es realitzin amb motiu de les operacions de fusió acollides a aquesta Llei, sempre que així ho acordi l'ajuntament respectiu.

Dos. Si els béns la transmissió dels quals va donar lloc a l'esmentada bonificació són alienats dins dels cinc anys següents a la data de la inscripció registral de l'escriptura pública de constitució per fusió o absorció, l'import de la bonificació ha de ser satisfet al respectiu ajuntament, sens perjudici del pagament que correspongui per l'alienació esmentada.

Aquesta obligació recau sobre la societat o entitat que va adquirir els béns a conseqüència de l'operació de fusió.»

«Article 15è

U. A l'efecte del que estableix l'article anterior, té la consideració d'operació d'escissió aquella mitjançant la qual:

a) Una societat transfereix, com a conseqüència de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt dels seus elements patrimonials actius i passius a dues o a diverses societats preexistents o noves, i els seus socis reben, segons una regla de proporcionalitat degudament fona-

mentada, títols representatius del capital social de les societats beneficiàries de l'aportació i eventualment, quan sigui convenient per ajustar la relació de bescanvi dels títols, una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del nominal dels títols atribuïts.

b) Una societat traspassa, sense dissoldre's, els elements patrimonials actius i passius afectes a una o diverses branques de la seva activitat a una altra o altres societats, noves o preexistents, i rep per lliurar als seus socis títols representatius del capital social de les societats beneficiàries de l'aportació.

L'atribució per la societat transmissora als seus socis, segons una regla degudament fonamentada, dels títols rebuts de les societats beneficiàries, determina la reducció del seu capital i reserves en la quantia necessària.

Si la societat transmissora manté en el seu patrimoni els títols rebuts de la societat beneficiària sense atribuir-los als seus socis mitjançant la reducció a què es refereix el paràgraf anterior, l'operació no es qualifica d'escissió sinó de simple aportació d'actius sotmesa al règim tributari general.

Dos. S'entén per branca d'activitat el conjunt dels elements patrimonials actius i passius d'una part d'una societat que constitueixen, des del punt de vista de l'organització, una explotació autònoma, és a dir, un tot capaç de funcionar pels seus propis mitjans.

Tres. No obstant el que preveu el número u anterior, tenen la consideració d'operacions d'escissió aquelles en què participin societats en liquidació que no hagin començat el repartiment del seu patrimoni entre els accionistes o partícips.

Quatre. Cadascuna de les branques d'activitat escindides ha de tenir més del 50 per 100 del seu actiu, estimat en valors reals, afecte a activitats empresarials. Hi ha d'haver la mateixa proporció en l'actiu del patrimoni de les societats preexistents destinatàries de les branques d'activitat segregades, abans de l'operació d'escissió, i en el que conservi la societat escindida després de la necessària reducció del seu capital i reserves.

Cinc. Les societats preexistents en què s'integrin les branques d'activitat segregades han d'exercir una activitat anàloga o complementària a l'exercida per les escindides.

Sis. En el cas que l'operació d'escissió doni lloc a la creació d'una nova societat, és necessari, a més del compliment dels requisits previstos anteriorment, que la totalitat de les branques d'activitat transmeses constitueixin un patrimoni en el qual més del 50 per 100 del seu actiu estimat en valors reals estigui afecte a activitats empresarials anàlogues o complementàries.

Set. En les societats que no s'extingeixen, els beneficis previstos a l'article 10 només afecten les plusvàlues dels elements patrimonials que es traspassin.»

Cinquena. *Règim fiscal d'activitats olímpiques i commemoratives.* U. La societat «Barcelona Holding Olímpico, Sociedad Anónima», i les societats participades al 100 per 100 per aquesta, tenen, amb efectes des de la data de la constitució d'aquella i en el desenvolupament de les activitats que constitueixen el seu objecte social, el mateix tractament fiscal que la societat «Comité Organizador Olímpico Barcelona 92, Sociedad Anónima», té d'acord amb la disposició addicional primera de la Llei 12/1988.

Dos. 1. La societat anònima «Olimpiada Cultural, Sociedad Anónima», gaudeix, en l'impost sobre societats, del mateix tractament fiscal que el Comitè Organizador Olímpic Barcelona 1992, en relació amb les activitats o operacions competència d'aquest, la realització i el desenvolupament de les quals li siguin encomanades.

2. Són aplicables a les transmissions a títol lucratiu realitzades a «Olimpiada Cultural, Sociedad Anónima»,

per entitats o persones físiques les normes que contenen els articles 19, 23.1 i 24 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, «de beneficis fiscals relatius a l'Exposició Universal Sevilla 1992, als actes commemoratius del V Centinari del Descobriment d'Amèrica i als Jocs Olímpics Barcelona 1992».

3. Les transmissions patrimonials subjectes a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats gaudeixen d'una bonificació del 95 per 100 de la quota si els béns i drets són adquirits pel subjecte passiu per donar-los, en un termini màxim de sis mesos, a «Olimpiada Cultural, Sociedad Anónima».

4. El que estableix aquesta disposició cessa en la seva vigència el 10 d'agost de 1992, sens perjudici de la seva aplicació a «Olimpiada Cultural, Sociedad Anónima», durant el període necessari per a la seva completa liquidació.

Tres. La societat «Pabellón de España, Sociedad Anónima», té, amb efectes a la seva data de constitució i en el desenvolupament de les activitats que constitueixen el seu objecte social, el mateix tractament fiscal que preveu l'article 2 de la Llei 12/1988 per a les societats a les quals l'article esmentat es refereix.

A les persones i entitats col·laboradores en el desenvolupament de les activitats que constitueixen l'objecte social de la societat «Pabellón de España, Sociedad Anónima», els és aplicable el règim fiscal regulat en el capítol II del títol I de l'esmentada Llei 12/1988.

Sisena. *Règim fiscal de les cooperatives.* Amb vigència per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1990, l'apartat a) de l'article 6 de l'Estatut fiscal de les cooperatives, aprovat pel Decret 888/1969, de 9 de maig, queda redactat de la manera següent:

«a) Les cooperatives del camp que associïn per als fins propis d'aquestes entitats, tal com les defineix la legislació vigent, agricultors o ramaders, sempre que no excedeixi els 5.000.000 de pessetes la base imposable de l'impost sobre béns immobles corresponents als béns immobles de naturalesa rústica que conreï o exploti cada soci dins del contorn geogràfic al qual s'estengui estatutàriament l'activitat cooperativa de l'ens social respectiu. Quan s'integrin en aquestes cooperatives socis titulars d'explotacions de ramaderia independent, no pot excedir les 300.000 pessetes la riquesa imposable que hagi correspost a aquelles per la contribució rústica i pecuària l'any 1989, dins del mateix contorn geogràfic.

A l'efecte de l'aplicació d'aquests límits, quan figurin com a socis d'aquestes entitats altres cooperatives o societats agràries de transformació amb el mateix fi, les bases imposables corresponents a les finques rústiques o la riquesa imposable que hagi correspost a les explotacions de ramaderia independent d'aquestes s'imputen a cadascun dels socis en la proporció que legalment els correspongui.

Per excepció s'admet la concurrència de socis que excedeixin els límits anteriors, sempre que el seu nombre no excedeixi el 5 per 100 dels de la cooperativa, i a més que les bases imposables de les finques rústiques o la riquesa imposable corresponent a les explotacions ramaderes d'aquells no excedeixin el 25 per 100 del total corresponent a les finques o explotacions ramaderes dels associats.»

Setena. *Adaptació general del sistema tributari a l'entrada en vigor de la Llei reguladora de les hisendes locals.* A partir de l'1 de gener de 1990, les referències que conté la normativa reguladora dels tributs a les contribucions territorials urbana i rústica i pecuària, i a l'impost municipal sobre l'increment del valor dels terrenys s'entenen realitzades, respectivament, a l'impost sobre béns immobles i a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana, sempre que resultin

compatibles amb els preceptes de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals i, en particular, amb el que disposa la seva disposició addicional novena.

Vuitena. *Assignació tributària a fins religiosos i altres.* El percentatge a què es refereix l'apartat tres de la disposició addicional cinquena de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1988, aplicable en les declaracions corresponents al període impositiu de 1989, és el 0,5239 per 100.

Novena. *Formulació de comptes anuals abreujats.* U. Per als dos primers exercicis socials tancats amb posterioritat a 30 de juny de 1990, poden formular balanç i memòria abreujats o compte de pèrdues i guanys abreujat, les societats que en la data de tancament del primer exercici compleixin els requisits que estableixen els articles 181 i 190, respectivament, del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

Dos. La memòria abreujada a què es refereix l'article 201 del text refós de la Llei de societats anònimes ha de contenir, a més de les indicacions assenyalades, la indicació tretzena de l'article 200 de l'esmentat text refós.

Desena. *Regulació del traspàs en casos de transformació, fusió o escissió.* L'apartat quart de l'article 31 del text refós de la Llei d'arrendaments urbans, aprovat pel Decret de 24 de desembre de 1964, queda redactat de la manera següent:

«No es considera causat el traspàs en els casos de transformació, fusió o escissió de societats o entitats públiques o privades, però l'arrendador té dret a elevar la renda com si el traspàs s'hagués produït.»

Onzena. *Règim d'afiliació dels cònjuges a la Seguretat Social.* L'article 7è, número 2, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig, queda redactat en els termes següents:

«A l'efecte del que disposa el número anterior, no tenen la consideració de treballadors per compte d'altri, llevat que hi hagi una prova en contra, el cònjuge, els descendents, ascendents i altres parents de l'empresari, per consanguinitat o afinitat i, si s'escau, per adopció fins al segon grau inclusivament, ocupats en el seu centre o centres de treball, quan convisquin a casa seva i estiguin a càrrec seu.»

Dotzena. *Modificació de la Llei 30/1985, sobre el valor afegit.* La Llei 30/1985, de 2 d'agost, reguladora de l'impost sobre el valor afegit, es modifica en els termes següents:

1r A l'article 11, número 2, se suprimeix l'apartat 2n, que queda redactat de la manera següent:

Article 11

«2. També n'estan exemptes les operacions següents relacionades amb els béns importats en règims de tràfic o d'importació temporal o a l'empara del sistema d'admissió temporal, mentre estiguin en les situacions esmentades i es compleixi, si s'escau, el que disposa la legislació duanera:

1r Els lliuraments dels béns que estiguin a l'empara dels règims esmentats i sistema duaner i les prestacions de serveis directament relacionades amb els lliuraments esmentats.

2n Les prestacions de serveis realitzades per intermediaris que actuïn en nom i per compte de tercers quan intervinguin en les operacions descrites a l'apartat 1r anterior.»

2n L'article 21, número 3, apartats 1r, 2n, 3r i 4t queden redactats de la manera següent:

Article 21

«3. Les importacions definitives que s'indiquen a continuació, quan l'importador sol·liciti l'exempció i es compleixin les condicions i els requisits que s'estableixin per reglament:

1r Els béns personals importats per persones físiques que traslladin la seva residència habitual des de les Canàries, Ceuta, Melilla o l'estranger al territori peninsular espanyol o les Illes Balears.

S'entén per béns personals els destinats a l'ús personal de l'interessat o a les necessitats de la seva llar, sempre que aquests béns, per la seva naturalesa o quantitat, no constitueixin una expedició comercial ni es destinin als fins d'una activitat econòmica llevat dels instruments portàtils necessaris per a l'exercici de la professió o ofici de l'importador.

Els béns a què es refereix l'apartat 28 d'aquest número 3 només poden ser importats amb exempció fins al límit de les quantitats que s'admetin amb exempció en el règim de viatgers regulat en l'esmentat apartat. No obstant això, quan l'interessat hagi tingut la seva anterior residència a les Canàries, Ceuta, Melilla o un altre estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, l'exempció s'estén fins al quàdruple de les quantitats esmentades.

L'exempció està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Que els béns s'hagin adquirit en les condicions normals de tributació del país d'origen o procedència, sense haver-se beneficiat, amb motiu de la seva sortida dels esmentats països, d'exempció o devolució dels impostos suportats.

Es considera complert aquest requisit quan els béns s'hagin adquirit a l'empara de les exempcions establertes en els règims diplomàtic o consular o a favor dels membres dels organismes internacionals reconeguts i amb seu a l'estat d'origen, amb els límits i les condicions fixats pels convenis internacionals pels quals es creen els esmentats organismes o pels acords de seu.

b) Els vehicles de motor per circular per carretera, inclosos els remolcs, caravanes, habitatges transportables, embarcacions d'esbarjo i avions de turisme han d'haver estat afectes a l'ús dels interessats, abans del trasllat de la seva residència, durant un període mínim de dotze mesos si s'han beneficiat de les exempcions a què es refereix el paràgraf segon de la lletra a) anterior, i de sis mesos en els altres casos.

Els béns indicats en el paràgraf anterior no poden ser transmesos, cedits o arrendats durant els dotze mesos següents a la seva importació, llevat que hi hagi una causa justificada.

c) Els béns diferents dels inclosos a la lletra b) anterior que s'hagin beneficiat de les exempcions a què es refereix el paràgraf segon de la lletra a) precedent han d'haver estat afectes a l'ús dels interessats durant un període mínim de sis mesos abans del trasllat de residència.

d) Que els interessats acreditin haver restat a la seva anterior residència durant els següents períodes mínims: cent vuitanta-cinc dies per any natural si procedeixen de les Canàries, Ceuta, Melilla o un altre estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, i dotze mesos si procedeixen de països que no pertanyen a aquesta Comunitat.

2n Els béns personals importats per persones que, amb motiu del seu matrimoni, traslladin la residència des de les Canàries, Ceuta, Melilla o l'estranger al territori peninsular espanyol o les Illes Balears.

L'exempció s'estén, també, a les importacions dels regals oferts habitualment amb motiu de matrimoni que rebin les persones a què es refereix el paràgraf anterior, dels qui tinguin la seva residència habitual en un altre territori de la Comunitat Econòmica Europea i el valor unitari dels regals no excedeixi el contravalor en pessetes de 350 ecus, o dels qui tinguin la seva residència habitual fora de l'esmentada comunitat i el valor unitari dels regals no excedeixi el contravalor en pessetes de 200 ecus.

Quan es tracti dels béns a què es refereix l'apartat 28 d'aquest número 1, l'exempció s'aplica fins als límits assenyalats a l'apartat 1r anterior per als esmentats béns.

L'exempció està condicionada a la concurrència dels requisits següents:

a) Els establerts en el paràgraf quart de l'apartat 1r anterior, lletres a), b) i c).

b) Que l'interessat aportï la prova del seu matrimoni.

c) Si la importació s'efectua abans de la celebració del matrimoni, l'Administració pot exigir la prestació d'una garantia.

3r Els béns personals importats per persones físiques que hagin adquirit la propietat o l'usdefruit dels esmentats béns per causa de mort, quan l'adquirent tingui la seva residència habitual en el territori d'aplicació de l'impost.

També s'aplica l'exempció quan l'adquirent tingui una residència secundària en el territori d'aplicació de l'impost si els béns procedeixen de les Canàries, Ceuta, Melilla o d'un altre estat membre de la Comunitat Econòmica Europea.

Quan es tracti dels béns a què es refereix l'apartat 28 d'aquest número 3, l'exempció només s'aplica en els límits establerts a l'apartat 1r anterior.

Igualment estan exemptes de l'impost les importacions de béns personals la propietat o usdefruit dels quals hagin estat adquirits per causa de mort per entitats sense fins de lucre establertes en el territori d'aplicació de l'impost.

4t Els béns personals que importi un particular per moblar una residència secundària seva en el territori peninsular espanyol o a les Illes Balears.

També es beneficien de l'exempció els béns personals que es destinin a la residència habitual o a una altra de secundària de l'importador en el territori peninsular espanyol o Illes Balears, procedents d'una residència secundària d'aquell que s'abandoni a les Canàries, Ceuta, Melilla o un altre estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, sempre que aquests béns hagin estat realment destinats a l'ús de l'interessat en aquesta residència secundària amb anterioritat a l'abandonament.

L'exempció està condicionada al compliment d'aquests requisits:

a) Els establerts en el paràgraf quart, lletres a) i c) de l'apartat 1r anterior.

b) Que l'importador sigui propietari de l'habitatge secundari, o arrendatari per un termini mínim de dotze mesos.

c) Que els béns corresponguin al mobiliari normal de l'habitatge secundari.»

3r L'article 22, números 2 i 3, queden redactats en els termes següents:

Article 22

«2. No estan exemptes de l'impost les importacions temporals que estiguin gravades amb una part dels drets d'importació que correspondrien a la seva importació a consum.

3. Les prestacions de serveis que es declaren exemptes en el número 1 anterior no comprenen, en cap cas, les que gaudeixin d'exempció en virtut del que estableix l'article 8 d'aquesta Llei.»

4t A l'article 26 se suprimeix el número 5.

5è L'article 32, número 3, apartat 1r, lletra d), queda redactat de la manera següent:

Article 32, número 3, 1r

«d) Les relatives als règims duaners suspensius, a les zones franques, dipòsits francs i dipòsits duaners que estiguin exemptes de l'impost d'acord amb el que disposa l'article 11, números 1 i 2, i els serveis exempts de conformitat amb el que estableix l'article 22, número 1, apartats 3r i 4t.»

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. *Règim transitori de fusions i escissions.* Les operacions de fusió i escissió vàlidament acordades i els beneficis fiscals de les quals hagin estat sol·licitats al Ministeri d'Economia i Hisenda amb anterioritat a l'1 de gener de 1990 es regeixen per les disposicions de la Llei 76/1980, de 26 de desembre, i el seu Reglament aprovat pel Reial decret 2182/1981, de 24 de juliol, sense tenir en compte les modificacions que introdueix aquesta Llei.

Segona. *Règim transitori de comptes anuals.* Les normes sobre els comptes anuals dels empresaris i les societats mercantils que contenen la Llei 19/1989, de 25 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) en matèria de societats, i el text refós de la Llei de societats anònimes aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, no són aplicables als comptes anuals corresponents als exercicis amb data de tancament anterior a l'1 de juliol de 1990, que s'han de formular de conformitat amb la legislació anterior. No obstant això, els comptes esmentats, quan es refereixin a societats anònimes, de responsabilitat limitada o comanditàries per accions, s'han de dipositar en el Registre mercantil d'acord amb el que preveuen els articles 218 a 221 del text refós de la Llei de societats anònimes.

Tercera. *Impost municipal sobre despeses sumptuàries.* No obstant el que estableixen l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera, i els apartats 1.d) i 2 de la disposició derogatòria, totes dues de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, es continua aplicant, fins al 31 de desembre de 1991, l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, que regulen els articles 372 i següents del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 81/1986, de 18 d'abril, que gravi l'aprofitament dels vedats de caça i pesca, exclusivament.

Amb aquesta finalitat, es mantenen vigents, fins a la data indicada en el paràgraf anterior, totes les disposicions, tant legals com reglamentàries, per les quals es regeix l'impost de referència, en la seva modalitat d) de l'article 372 de l'esmentat text refós. Així mateix, es mantenen vigents les ordenances fiscals municipals reguladores d'aquest impost i modalitat.

Quarta. *Impost sobre activitats econòmiques.* Es prorroga fins a l'1 de gener de 1992, la data de començament de l'aplicació de l'impost sobre activitats econòmiques, respecte a les activitats agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres exclusivament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. *Oferta d'ocupació pública residual.* S'autoritza el Govern per convocar proves selectives d'accés

per cobrir les places vacants de l'oferta d'ocupació de personal al servei de l'Administració de l'Estat per al 1989, a compte de l'oferta d'ocupació que aprovi el Govern una vegada aprovada la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1990.

Segona. *Habilitació de crèdits per atendre compromisos de despeses prèviament contrets amb càrrec a exercicis futurs.* Per poder atendre des de l'1 de gener de 1990 les necessitats derivades de l'adquisició el 1989 de compromisos de despeses per a l'exercici de 1990, en virtut del que estableix l'annex VIII, «Compromisos de despeses per a exercicis futurs», de la Llei 37/1988, i d'aquells altres autoritzats per acord del Consell de Ministres, sobre la base del que disposa l'article 61 del text refós de la Llei general pressupostària, s'habiliten en el pressupost prorrogat els crèdits que es detallen a l'annex II.

Tercera. *Entrada en vigor.* A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, que es produeix el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», queda derogat el Reial decret llei 7/1989, de 29 de desembre.

Quarta. *Instrucció i tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques.* S'autoritza el Govern a dictar, abans de l'1 d'octubre de 1990, el Reial decret legislatiu pel qual s'han d'aprovar les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, de conformitat amb el que disposa l'article 86 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Les tarifes de l'impost a què es refereix l'apartat 1 no comprenen les activitats agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres, les tarifes i la instrucció de les quals han de ser aprovades pel Govern, mitjançant un real decret legislatiu, en els termes que estableix l'article 86 de la Llei 39/1988, abans de l'1 d'octubre de 1991.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de juny de 1990.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

ANNEX I

Operacions de crèdits autoritzades a organismes autònoms i ens públics

	Pessetes
Ministeri de Defensa	
Servei Militar de Construccions	310.000.000
Ministeri d'Economia i Hisenda	
Consorci de Compensació d'Assegurances	85.051.000.000
Institut de Crèdit Oficial	154.445.000.000
Ministeri de l'Interior	
Patronat d'Habitatges de la Guàrdia Civil	409.036.000
Ministeri d'Indústria i Energia	
Institut Nacional d'Indústria	160.000.000.000

(Les variacions de passiu circulant derivades d'operacions de tresoreria concertades per l'Institut Nacional d'Indústria amb les empreses en què participa majoritàriament no es consideren a l'efecte de computar el límit d'operacions de crèdit que aquest apartat estableix.)

	Pessetes
Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació	
Institut de Reforma i Desenvolupament Agrari .... (L'endeutament únicament es pot concertar amb el Fons de Reinstal·lació del Consell d'Europa.)	11.682.000.000
Institut de Conservació de la Natura	12.500.000.000

ANNEX II**Crèdits que s'habiliten per atendre compromisos de despesa prèviament contrats amb càrrec a exercicis futurs***Ministeri de Justícia*

Aplicació	Detall	Import en pessetes
13.03.142A.620	Tribunals de Justícia. Inversió nova associada al funcionament operatiu dels serveis	1.621.000.000

Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme

Aplicació	Detall	Import en pessetes
17.04.513D.600	Creació d'infraestructura de carreteres. Inversió nova en infraestructura i béns destinats a l'ús general	36.265.800.000
17.04.513D.610	Creació d'infraestructura de carreteres. Inversió de reposició en infraestructura i béns destinats a l'ús general	10.601.300.000
17.06.512A.600	Gestió i infraestructura de recursos hidràulics. Inversió nova en infraestructura i béns destinats a l'ús general	8.172.392.000

Aplicació	Detall	Import en pessetes
17.06.512A.610	Gestió i infraestructura de recursos hidràulics. Inversió de reposició en infraestructura i béns destinats a l'ús general .	5.340.000.000

Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions

Aplicació	Detall	Import en pessetes
23.03.513A.601	Infraestructura del transport terrestre. Inversió nova en infraestructura i béns destinats a l'ús general	6.412.731.000
23.03.515A.601	Infraestructura d'aeroports. Inversió nova en infraestructura i béns destinats a l'ús general	6.700.000.000

Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (Institut de Conservació de la Natura)

Aplicació	Detall	Import en pessetes
21.203.533A.611	Protecció i millora del medi natural. Inversió de reposició en infraestructura i béns destinats a l'ús general	12.358.600.000

Aquest increment de crèdit es finança amb les operacions d'endeutament autoritzades a l'organisme a l'annex I d'aquesta Llei.

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada en el BOE núm. 184, de 2-8-1990.)